GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA: BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḐI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 36 fr., pe şése lunĭ 18 fr., pe trei lunĭ 9 francĭ.

ANULŬ XLVII.

SĔ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

NR. 78. *Joi în 24 Maiŭ (5 Iunie)* **1884.**

Conferinţa electorală generală

a alegĕtorilorŭ români din Transilvania, Bănatŭ şi Ungaria ţinută în Sibiu.

Şedinţa dela 2 Iuniu st. n.

Telegrame particulare ale „Gaz. Trans.“

Sibiu, 3 Iuniu 1884.

Sedinţa a doua s'a începutŭ la 10 ore. D. Babeşŭ, referentulŭ comisiunei de 30, a vorbitŭ escelentŭ douĕ ore şi a propusŭ în numele comisiunei următorulŭ proiectŭ de resoluţiune: Representanţii alegĕtorilorŭ românĭ din tóte părţile locuite de Românĭ de sub coróna Sf. Stefanŭ, adunaţĭ în numĕrŭ de 156 la Sibiu în conferinţă, cu scopŭ de a lua în consideraţiune situaţiunea statului peste totŭ şi a naţiunei române în specialŭ, şi pe basa acestei situaţiunĭ a se consulta şi a decide asupra atitudinii alegĕtorilorŭ românĭ faţă cu alegerile pentru dieta proximă din Pesta, constatândŭ că situaţiunea dela 1881 încóce nu s'a schimbatŭ întru nimicŭ spre mai bine şi că de susŭ dela putere nu s'a ţinutŭ sémă câtu-şĭ de puţinŭ de durerile şi trebuinţele poporului românŭ, ba tendinţele de prigonire naţională au devenitŭ totŭ mai pronunţate şi nesuferite; constatândŭ prin urmare că în faţa acestorŭ triste esperienţe nu le rĕmâne Românilorŭ altŭ mijlocŭ legalŭ de apĕrare decâtŭ acela, pe care şi l'au alesŭ la 1881, decidŭ după o seriósă consultare: a se susţine şi mai departe în întregŭ cuprinsulŭ sĕu programa adoptată la anulŭ 1881 precum şi politica de **resistenţă pasivă** pentru Românii din Transilvania, iar pentru cei din Banatŭ şi Ţera Ungurescă continuarea luptei oposiţionale naţionale active.

Pentru esecutarea programei şi pentru conducerea ţinutei politice adunarea numesce din sinulŭ sĕu unŭ comitetŭ centralŭ de 12 membrii, însărcinatŭ a face între marginile legilorŭ totŭ ce va aflá de lipsă şi folositorŭ, atâtŭ cu privire la alegerile dietale proxime, câtŭ şi faţă cu alegerile municipale şi peste totŭ pentru apĕrarea causei, române naţionale şi pentru luminarea opiniunei publice în ţeră şi în străinătate.

Sibiu, 3 Iunie 1884.

După discursurile ce s'au ţinutŭ pentru resoluţiunea d-lui Dr. Pĕcurariu, care a făcutŭ propunere motivată privitóre la autonomia Transilvaniei, apoi a D-lorŭ Dr. Mureşianŭ şi Diamandi Manole, resoluţiunea s'a primitŭ cu **unanimitate** în tocmai cum s'a redactatŭ de comisiune. Fostulŭ comitetŭ dându'şĭ demisiunea, s'a alesŭ unŭ nou comitetŭ compusŭ din d-nii Bariţŭ, Cosma, Şuluţŭ Iosifŭ, Christea, Romanŭ Vis., Trombitaşŭ, Iónŭ Popescu, Babeşŭ, Raţŭ, Coroianŭ, Brediceanŭ, George Popŭ.

(Telegramele ce ni s'au trimisŭ erĭ din Sibiu, una la 12 ore 40 minute, şi alta la 2 ore 30 minute, sosindu-ne pré târḑiu, când diarulŭ era sub presă, nu le-amŭ pututŭ publica erĭ).

Numele delegaţilorŭ*)

aleşĭ pentru conferenţa partidei naţ. rom. din Sibiu.

Comitatulŭ Albei-inferióre.

Cerculŭ electoralŭ Alba-Iulia (oraş): Mateiu Nicola, advocatŭ; Alesandru Tordoşanŭ, protop. gr. or.

Cerculŭ electoralŭ alŭ Aiudului: Ioanŭ M. Moldovanŭ, canonicŭ (Blaj), Basiliŭ Olteanŭ.

Cerculŭ Ighiului: Axente Severŭ, proprietarŭ; Alexandru Danciu.

Cerculu Vinţului de josŭ: Rubin Patiţa, advocatŭ; Vasiliu Albini, proprietarŭ în Cutŭ.

Cerculŭ Uiorei: Iacobŭ Popŭ, Beniaminŭ Popŭ, protopopŭ gr.-cat. în Uióra.

Comitatulŭ Bistriţa-Năsĕudŭ:

Cerculŭ Bistriţei: Daniilŭ Lica, advocatŭ; Alexandru Silaşi, protopopŭ gr.-cat.

Cerculŭ Năsĕudŭ: V. Groza, preotŭ gr.-cat.; Teodorŭ Vrăşmaşŭ, preotŭ gr.-or. în Borgo-Prundŭ.

Comitatulŭ Braşovului.

Cerculŭ Braşovului I (oraş): Dr. Aurelŭ Mureşianŭ, redactorŭ; Georgiu B. Popŭ, fabricantŭ.

Cerculŭ Braşovuluĭ II (oraşŭ): Diamandi Manole, comerciantŭ; Vasilie Voina, preotŭ gr.-or.

Cerculŭ Săcelelorŭ I: Alexiu Verzea, preotŭ gr.-or.; Victorŭ Popea, preotŭ gr.-or.

Cerculŭ Săcelelorŭ II: Dr. Ioanŭ Neagoe, medicŭ; Simionŭ Mărgineanŭ, advocatŭ.

Comitatulu Clusiu.

.... Vasilie Almăşanŭ, advocatŭ în Cluj; Gavrilă Popŭ, preotŭ gr.-cat. în Cluj.

.... Iuliu Coroianŭ, advocatŭ; Alexiu Popŭ,* advocatŭ; Emericŭ Popŭ.

Cerculŭ Gelăului: Ioanŭ Popŭ, preotŭ gr.-cat. în Gelău.

Cerculŭ Cojocna: Ioanŭ Simionaşŭ, asesorŭ orfanalŭ în Deva; Dr. Aurelŭ Isacŭ, advocatŭ în Clusiu.

Cerculŭ B. Huedinului: Anania Popŭ, preotŭ gr.-cat. în Morlaca; Vasilie Poruţŭ.

Cerculŭ Tecei: Gregoriu Vitézŭ, proprietariŭ în Teaca; Gavrilŭ Cheţanŭ, vice-protopopŭ gr- cat.

Cerculŭ Ormenişŭ: Ludovicŭ Şimonŭ*, proprietarŭ în Ormenişŭ; Andreiŭ Voda, preotŭ gr.-cat.

Comitatulu Făgăraşului.

Cerculŭ inferiorŭ: Davidŭ Baronŭ Ursu, colonelŭ ces. reg. în pensiune; Alex. Micu, vicariŭ gr.-cat. în Făgăraşŭ.

*) Cu * suntŭ însĕmnaţĭ cei ce nu s'au presentatŭ.

Cerculŭ superiorŭ: Ioanŭ Romanŭ, advocatŭ; Ilariu Duvlea, advocatŭ.

Comtiatulu Hunedórei.

Cerculŭ Baia de Chrişŭ: Petru Truţa, advocatŭ în Baia de Chrişŭ; Teodorŭ Popŭ, advocatŭ. —

Cerculŭ Deva: Ioanŭ Papiu, protop. gr.-or. în Deva; George Secula, advocatŭ. —

Cerculŭ Dobra: Dr. Lazarŭ Petcu, advocatŭ.

Cerculŭ Haţegŭ: Beniaminŭ Densuşanŭ*, vicarŭ foraneu gr.-cat. în Haţegŭ: Ioanŭ Raţŭ, protopopŭ gr.-or. în Haţegŭ.

Cerculŭ Hunedóra: Franciscŭ Hossu-Longinŭ, advocatŭ în Deva; Avramŭ Pĕcurariŭ, preotŭ gr.-or. în Hunedóra.

Cerculŭ Orăştie: Dr. Avramŭ Tincu*, advocatŭ în Orăştie; Samoilŭ Popŭ, advocatŭ în Orăştie.

Comitatulu Mureş-Turda.

Cerculŭ Mureş-Oşorheiŭ: Anania Trombitaşŭ, asesorŭ consist. în Sibiiu; Radu Fogaraşi, proprietarŭ în Nirăşteu.

Cerculŭ Acos-Falău: Ioanŭ Rusŭ, protopopŭ gr.-cat. în Sibiiu; Simionŭ Căluţŭ, advocatŭ în D.-St.-Martin.

Cerculŭ N.-Szereda: Dr. Nicolau Olariŭ, advocatŭ.

Cerculŭ Reginulŭ săsescŭ: Patriciu P. Barbu, advocatŭ în Reginŭ; Michailŭ Orbonaşŭ*, advocatŭ.

Cerculŭ Gerneszeg: Alexandru Tĕrnoveanŭ, preotŭ gr.-cat.; Galaction Şagău, protopopŭ gr.-or. în Idicelŭ.

Comitatul Tĕrnavei-mare.

Cerculŭ Agnita: ...

Cerculŭ Cohalm: Constantinŭ Ştejar, căpitanŭ ces. reg. pensionarŭ în Sibiiu; Clemente Raicu, preotŭ gr.-cat. în Cohalm.

Cerculŭ Mediaşŭ: ....

Cerculŭ Sighişóra: Octavianŭ Sorescŭ, advocatŭ; Aurelŭ Munteanŭ, cand. adv. în Mediaşŭ.

Comitatul Tĕrnava-mică.

Cerculŭ superiorŭ: Vasiliu Zehan, advocatŭ în D.-St.-Martin; Ioanŭ Horşia, preotŭ gr.-cat.

Cerculŭ inferiorŭ: Zaharia Bran, vice-protopopŭ gr.-cat. în Sâncelŭ; Alexandru Neagoe, proprietariŭ în Micasasa.

Comitatulŭ Sibiiu.

Cerculŭ Sibiiu I, (cetate): Ioanŭ Hannea, directorŭ seminarialŭ; Iosifŭ Sterca Şuluţiu, jude reg. de tribunalŭ în pensiune.

Cerculŭ Sibiiu II, (cetate): Ioanŭ Popa, advocatŭ; Visarionŭ Romanŭ, directorŭ la „Albina.“

Cerculŭ Cisnădiei: Ilie Măcelariu, cons. gub. în pensiune; Ioanŭ Popescu, protopopŭ gr. or. în Sibiiu.

Cerculŭ Cristianŭ: Nicolau Cristea, ases. consistorialŭ; Alexandru Lebu, proprietarŭ.

FOILETONŬ.

Calulŭ fărmecatŭ.

(Naraţiune din viaţa Săcelenilorŭ.)

de

Aronŭ Densuşanu.

(Urmare.)

— De acolo, n'aşŭ mai fi venitŭ!

Zamfira înţelese îndată şi scoţĕndŭ unŭ ţipetŭ leşină şi cădŭ la pămĕntŭ.

Belianŭ eşi afară, ridică pe Zamfira şi începŭ a o frecá şi a-i pune neuă pe frunte, ca sĕ-şĭ vină în simţirĭ.

Ciobanulŭ începŭ a îngâná nisce cuvinte, voindŭ sĕ spună nefericirea ce o aduce dela tĕrlă.

— Tacĭ, i ḑise Belianŭ, du-te colo îndĕrĕtŭ în cuină. Sciu că ai venitŭ cu ploconulŭ afurisitului de Crivĕţŭ în glugă.

Cincĭ mii de oi şi douĕ sute de vacĭ le nămeţise Crivĕţulŭ.

Dar nu numai elŭ, şi alţĭ mulţĭ încă suferiseră în acele optŭ ḑile amare perderĭ. Indată ce s'au lăţitŭ scirea, Săcelele cele voióse s'au schimbatŭ într'unŭ minutŭ, ca şi cândŭ le-ar fi plouatŭ cu focŭ. Amuţiră petrecerile, sănierile, lăutarii, cântecele şi chiuirile.

Cine ar fi vĕḑutŭ Săcelele cu o seră mai nainte, şi le-ar fi vĕḑutŭ şi a doua seră, fără sĕ scie ce s'a petrecutŭ, s'ar fi simţitŭ că a cădutŭ din o lume plină de vieţă în lumea morţilorŭ.

Fie-care se pregătea sĕ plece cu o óră mai curĕndŭ la tĕrlă, ca sĕ vadă ce i-a mai lăsatŭ Crivĕţulŭ. Femeile începură a-şĭ merinda bărbaţii, şi a doua ḑi cei mai mulţĭ străbăteu Carpaţii cătră şesurile Dunărei.

Dar Belianŭ avù sĕ sufere şi a doua lovitură. Primăvéra îmflându-se balta i-a înecatŭ érăşĭ aprópe o sută de vacĭ. Averea lui Belianŭ scăḑuse tare. Aprópe de Sântu-Ilie, Belianŭ ḑice într'o ḑi cătră Mărcelŭ:

— Sĕ vedemŭ, dragulŭ tatii, sĕ punemŭ tóte în bună rĕnduiélă, că pe Sântu-Ilie mergemŭ a casă.

— Şi eu? întrebă Mărcelŭ.

— Şi dară!

— Eu ce sĕ facŭ a casă? Şi aşa o sĕ mĕ ducŭ acum sĕ coborŭ oile dela munte şi m'oiŭ repeḑi atuncĭ pe câte-va ḑile sĕ vĕdŭ pe mama!

— Avemŭ noi ce face şi acasă, rĕspunse bĕtrânulŭ; vreu sĕ te însorŭ. Eu am îmbătrânitŭ. Mumă-ta încă a slăbitŭ, nu mai póte vedé singură de câte, veḑĭ tu, trebue la atâţia ómenĭ. Suntem acum şi noi cu unŭ picioŕŭ mai multŭ în mormĕntŭ, şi trebue sĕ-ţĭ facemŭ şi ţie casă şi masă.

— Apoi sciu eu pe cine! ḑise Mărcelŭ, pentru că elŭ audise ceva despre Florica lui Stiubeiŭ, şi înţelesese că-i urîtă. Inima lui era vĕndută — perdută la Leliţa.

— Lasă dragu tatii, acésta-i tréba nóstră, scimŭ noi ce sĕ facemŭ!

— Adecă, sĕ mĕ ierţĭ tată, dar pare că-i mai multŭ tréba mea!

— Tacĭ, ce scii tu, unŭ cârlanŭ de erĭ d'alaltaerĭ!

— Dar totuşĭ la cine gândescĭ?

— La cine sĕ gândescŭ! Mai este fată în tóte Săcelele ca Florica lui Stiubeiŭ?

— N'am vĕḑut'o nicĭ măcarŭ în visŭ. O fi ca tată-sĕu şi ca mumă-sa! Şi ḑicĕndŭ Mărcelŭ acesta luà căciula şi o puse pe genunche ca şi cândŭ ar ḑice: atâta va fi de mare!

— Câtŭ trebue sĕ fie o muere, şi are o zestre câtŭ ḑece. Veḑĭ tu, eu s'a gătatŭ ca sĕ-ţĭ dau zestre. Ţĭ-a luat'o Crivĕţulŭ şi balta!

— Şi câtă zestre i-o fi dândŭ căciula ăla de Stiubeiŭ?

— Douĕ mii de oi şi douĕ mii de galbenĭ ferecaţĭ! rĕspunse bĕtrânulŭ. Unde-i mai află tu aceştia, şi pe lângă acésta o fată lucrătóre şi strîngĕtóre, cum nu suntŭ ḑece altele!

Cum amŭ ḑisŭ mai susŭ, zestrea are pentru Săcelenĭ unŭ deosebitŭ farmecŭ. Atâţia ochĭ de oi şi atâţia ochişorĭ de aurŭ facŭ sĕ le jóce minţile şi inimile ca în ciurŭ. Faţă cu ochii de oi, ochii **frumóselorŭ** îşĭ perdŭ farmeculŭ!

Cerculŭ Nocrich: Parteniu Cosma, advocatŭ în Sibiu; Demetriu Cuteanu, vice-protopopŭ gr. cat. în Săcădate.

Cerculŭ Sebeşŭ: Ioanŭ Drocŭ, protop. gr. or. în Mercurea.

Comitatulŭ Solnocŭ-Dobâca:

Cerculŭ Beclénŭ: Georgiu Stetiu, adv. în Gherla; Ioanŭ Filipanŭ, prot. gr. cat.

Cerculŭ Dejŭ: Gabrielŭ Manu, advocatŭ în Dejŭ; Augustinŭ Munteanu, advocatŭ în Dejŭ.

Cerculŭ Iclodulŭ-mare: Ioanŭ de Lemeni, propriet în Iclodulŭ-mare; Ioanŭ Hăţeganŭ, protop. gr. cat.

Cerculŭ Ilianda-mare: Ioanŭ Hossu*), proprietarŭ în Rĕstocĭ; Vasiliu Mustea, proprietarŭ.

Cerculŭ Lăpuşŭ: Andreiu Medanŭ, advocatŭ; Augustinŭ Popŭ, advocatŭ.

Comitatulŭ Turda-Arieşŭ.

Cerculŭ Mureş-Ludoşŭ: Nicolau Solomonŭ, protop. gr. cat.; Nicolau Tămaşiu, preotŭ gr. cat.

Cerculŭ Turda: Georgiu Bariţŭ, red.; Dr. Ioanŭ Raţŭ, advocatŭ.

Cerculŭ Vinţu de susŭ: Ioanŭ Molnar*), proprietarŭ în Silvaşŭ: Petru Iacobescu, preotŭ în Vereşmortŭ.

Cerculŭ Trĕscău: Petru cav. Ioanette proprietarŭ în Câmpenĭ; Dr. Absolon Todea, advocatŭ în Câmpenĭ.

Cerculŭ Abrudŭ (opid): Alexandru Filipŭ, advocatŭ; Iosifŭ Crişanŭ, advocatŭ.

Cerculŭ Ocna (opid): Ioanŭ Henteşŭ, asesorŭ consistorialŭ; Ioanŭ Predoviciu, preotŭ gr. or.

Comitatul Aradului.

Cerculŭ Aradŭ: Aurelŭ Suciu. advocatŭ; M. B. Stănescu, advocatŭ.

Cerculŭ Chişineu: Gavrilŭ Lazarŭ, preotŭ gr. or.

Cerculŭ Iosăşelŭ: Dr. Dimitrie Magdu, advocatŭ.

Cerculŭ Pecĭca: Ioanŭ Popoviciu Desseanu, advocatŭ; Ioanŭ Moldovanŭ.

Cerculŭ Radna: Ioanŭ Beleşiu; Dr. Dimitrie Magdu.

Cerculŭ Şiria: Georgiu Popoviciu; Dr. Adalbertŭ Mihailoviciu.

Comitatul Bihariei.

Cerculŭ Aleşdŭ: Teodorŭ Filipŭ; Ioanŭ Boroşŭ*, protop. gr. or.

Cerculŭ Beiuşŭ: Constantin Boiuţŭ, advocatŭ în Beiuşŭ; Vasiliu Ignatŭ, advocatŭ.

Cerculŭ Ceica: Alexandru Romanŭ, profesorŭ la universitatea reg. în Budapesta; Nicolae Zigrea*, adv.

Cerculŭ Ugra: Constantinŭ Popoviciu, Dr. Pĕcurar.

Cerculŭ Tinca: Parteniu Cosma, Dr. Stefanŭ Pĕcurariu.

Comitatul Caraşu-Severin.

Cerculŭ Oraviţa: Andreiu Ghidiu, protop. gr. or.; Baltazar Munteanu, advocatŭ în Oraviţa.

Cerculŭ Caransebeşŭ: Mihailŭ Popoviciu, protopopŭ gr. or. în Orşova; Ioanŭ Curescu, locotenentŭ ces. reg. în pensiune.

Cerculŭ Făgetŭ: Dr. Demetriu Selceleanu, advocatŭ; Georgiu Şerbanŭ, advocatŭ.

Cerculŭ Lugoşŭ: Fabiu Rezeiu*, advocatŭ; Stefanŭ Velovanŭ, directorŭ de preparandiă.

Cerculŭ Zorlenţului-mare: Iuliu Popoviciu, advocatŭ în Lugoşŭ; Nicolau Scipione.

Cerculŭ Sasca: Vincenţiu Babeşŭ, proprietarŭ; Iónŭ Roşiu, advocatŭ în Biserica Albă.

Cerculŭ Bocşa: Coriolanŭ Brediceanu, advocatŭ; Adrianŭ Diaconŭ. inginerŭ în Bocşa.

Comitatul Satmar.

Cerculŭ Baia-mare: Dr. Titu Henghea, medicŭ în Erdöszáda.

Cerculŭ Cereşeu: Gavrilă Lazar, protop. gr. cat.; Lazarŭ Iesnea, preotŭ gr. cat.

Cerculŭ Megieşŭ: Ioanŭ Marcu, protop. gr. cat.; Ioanŭ Erdeli, preotŭ.

Cerculŭ Sat-mare: Andreiu Medanŭ, proprietarŭ; Alexandru Popŭ, advocatŭ.

Comitatul Selagiu:

Cerculŭ Cehulŭ Silvaniei: Georgiu Popŭ, propr. în Băseşcĭ; Ioanŭ Chereli, protop. gr. cat. în Naprád-Zsibo.

Cerculŭ Diosodŭ: Ioanŭ Pop*, proprietarŭ în Bred, Clemente Popŭ, preotŭ.

Cerculŭ Şimleulŭ-Silvanŭ: Jeronimŭ Bariţŭ, funcţionarŭ de bancă; Simionŭ Orosz, advocatŭ.

Cerculŭ Taşnadŭ: Andreiu Cosma, advocatŭ; Vasilie Patcaşŭ, preotŭ în Zilah.

Cerculŭ Zelău: Dr. Ioanŭ Nichita, advocatŭ în Bogdaniţa; Alexandru Vecaşŭ. preotŭ gr. cat.

Comitatul Torontal.

Cerculŭ Canişa-Turcescă . . . .

Cerculŭ Comloşulŭ bănăţénŭ: Vincenţiu Babeşŭ, proprietarŭ.

Cerculŭ Iambolea: Nestorŭ Opreanŭ.

Cerculŭ Lovrinŭ: Georgiu Martinescu, advocatŭ.

Cerculŭ St. Nicolaulŭ-mare: Filipŭ Mihaiu.

Suplenţiĭ, carĭ s'au presentatŭ în loculŭ delegaţilorŭ absenţĭ:

Comitatulŭ Cluşiu.

Cerculŭ Gelăŭ: Petru Rusu, Ioanŭ Papiu, C. Făgăraşiu.

Cerculŭ inferiorŭ: Vasile Stanciu, căpitanŭ c. r. în pensie.

Comitatulŭ Hunedoarei:

Cerculŭ Baia de Crişŭ: Fr. Hosszu Longin.

Comitatulŭ Sibiiu:

Cerculŭ Nocrich: Ioanŭ Bojiţă.

Comitatulŭ Solnocŭ-Dobâca:

Cerculŭ Dejŭ: George Puşcariu.

Comitatulŭ Biharei:

Cerculŭ Ceica: Ioanŭ Szábó.

Comitatulu Selagiu:

Cerculŭ Cehulŭ Silvaniei: Demetriu Suciu.

Scirĭ telegrafice.

Pesta, 4 Iunie. — Consilierulŭ ministerialŭ Szász a fostŭ alesŭ episcopŭ alŭ districtului dunărénŭ bisericescŭ reformatŭ.

Sibiu, 4 Iunie. — Conferinţa Românilorŭ a primitŭ resoluţiunea comisiunii de 30, după care programei stabilite în 1881 i se dă tótă estinderea, menţinêndu-se pentru Românii din Transilvania politica de resistenţă pasivă. iar pentru Românii din Banatŭ şi Ungaria continuarea şi 'n viitorŭ a luptei active oposiţionale naţionale. Pentru esecutarea acestei programe precum şi pentru conducerea acestei atitudinĭ politice s'a alesŭ unŭ comitetŭ de 12 membri, cu însărcinarea ca, în marginile legale, sĕ ia tóte mĕsurile necesare pentru ajungerea scopului în ce privesce alegerile dietale, judeţene şi comunale şi în genere pentru apĕrarea causei naţionale române şi pentru luminarea opiniunei publice în streinătate.

Cluşiu, 4 Iunie. — Erĭ în Gyergyoalfalu, partida lui Ugron a fostŭ bătută cu petri. Gendarmeria intervenindŭ a usatŭ de arme, optŭ persóne fiindŭ împuşcate au fostŭ omorîte, iar doue greu rănite.

Cronica ḑilei.

Hobart paşa, admiralulŭ flotei turcescĭ şi ajutorŭ de câmpŭ alŭ Sultanului a sositŭ în Viena, venindŭ din Constantinopole.

*

»Berliner Zeitung« comunică, că poliţia din Berlin va isgoni pe orĭ ce streinŭ care nu va avé paşaportŭ.

*

Ţajevici, cunoscutulŭ ḑiaristŭ polonezŭ din Varşovia a fostŭ arestatŭ de autorităţile ruse. Cu ocasiunea perchisiţiunii ce i s'a făcutŭ la domiciliu nu s'a găsitŭ nicĭ o scrisóre compromiţĕtóre.

*

»Politische Correspondenz« află din Varşovia, că la esercitiele de câmpŭ care constau în esercitarea soldaţilorŭ la construirea telegrafelorŭ de câmpŭ şi la alte lucrărĭ tehnice, se va pune mare pondŭ pe manuarea materiilorŭ explosibile.

*

In séra de 31 Maiŭ, în partea apusénă a Londrei trei explosiunĭ de dinamită a pusŭ în spaimă pe locuitorĭ. Atentatele acestea sémĕnă multŭ cu cele ce s'au făcutŭ la staţiunea Victoria; cea dintâiu esplosiă a isbucnitŭ în Schottland Yard, unde o parte din edificiile publice au fostŭ stricate. Unŭ gardistŭ de poliţiă a fostŭ rănitŭ şi unŭ otelierŭ omorâtŭ. A doua şi a treia esplosiă a fostŭ în St. James Square, unde atentatorii au voitŭ arunce în aerŭ clubulŭ din casa Junior Carlton. Materialulŭ esplosibilŭ erá grămăditŭ în aşa cantitate încâtŭ a fostŭ suficientŭ a aruncá în aerŭ coridórele casei şi sĕ spargă ferestrile caselorŭ din streinătate. Cu a treia esplosiune au voitŭ sĕ arunce în aerŭ scóla militară. A fostŭ sricatŭ însĕ Winschester House şi palatulŭ lui Sir Vinn. Aceste esplosiunĭ au isbucnicŭ tóte de-odată. Detunăturile dela 9 óre séra au cutremuratŭ tóte casele din Pall Mall, St. James Street şi St. James Square. Cea mai mare stricăciune a suferit-o clubulŭ Junior Carlton. Mai multe femei şi bărbaţĭ au fostŭ rănitĭ.

Vĕrsare de sânge în Cluşiu.

Unŭ amicŭ alŭ ḑiarului nostru ne-a încunosciinţatŭ erĭ pe scurtŭ şi astăḑĭ vine »Kolosvári Közlöny« şi descrie şi confirmă pe largŭ, că erĭ la 1 Iuniu s'a întêmplatŭ în Cluşiu o crâncenă bătaiă sângerósă între partidele maghiare.

Capete sparte, nasurĭ rupte, ochĭ scoşĭ, urechĭ tăiate la corifeii partidei guvernului şi la cei mai nalţĭ demnitarĭ maghiarĭ!

Sângele a cursŭ vale, ḑice „Kolosvári Közlöny« de de pe obrajii celorŭ mai de frunte cetăţenĭ maghiarĭ încărunţiţĭ în merite pentru ţéra unguréscă.

Bătaia acésta înfiorătóre s'a întêmplatŭ chiar' în ḑiua de Rusalii, calendarulŭ nou, şi a fostŭ întocmită de dd. Ugron Gábor şi Bartha Miklos, deputaţii oraşului Cluşiu.

Unŭ publicŭ numerosŭ din societatea cea mai alésă a Cluşului aşteptă la gară sosirea dela Pesta a d-lui Hegedüs Sándor, unuiŭ dintre cei mai distinşĭ financiarĭ ai guvernului d-lui Tisza.

Numĕrulŭ celorŭ presenţĭ trecea peste o miiă.

La sosirea trenului din spre Huedinŭ, d. Hegedüs Sándor, însoţitŭ de vice-comitele comitatului Cluşiu, d Gyarmati Miklós, a fostŭ viu aclamatŭ.

D. advocatŭ Dobal Antal a ţinutŭ unŭ discursŭ, prin care l'a salutatŭ în numele Cluşienilorŭ.

Unŭ cârdŭ de băeţĭ cu pene roşii pălării strigau

Ce sĕ mai ḑicĭ? Săceleanulŭ de cândŭ nasce până móre n'aude vorbindu-sĕ de câtŭ de oi şi de galbenĭ, că cine are oi acela-i mai fericitŭ! Póte că nicĭ fericirea în raiŭ nu şi-o potŭ închipui fără tĕrle de oi.

Mai deunăḑĭ veni la mine o femeiă, şi mĕ rogă sĕ-i cetescŭ o scrisóre ce o căpĕtă dela fiulŭ sĕu din Dobrogea. Intre altele scriá, că a fostŭ la o fermecătóre bătrână, care i-a spusŭ că a vĕḑutŭ în raiŭ pe fratele sĕu, ce murise câteva lunĭ mai nainte, păzindŭ o tĕrlă de oi pe nisce câmpuri verḑĭ, frumóse, şi ḑicêndŭ din fluerŭ. Faptă, păstrezŭ şi aḑĭ scrisórea. Fără îndoiélă aceste idei ce se prefacŭ în sânge încă din copilăriă, ilŭ făcură pe Mărcelŭ sĕ-şĭ împartă îndată inima şi zestrea Floricei. Leliţa erá frumósă, der sĕracă. Florica cum va fi, cum nu va fi, dar are zestre frumósă de-ţĭ fură ochii şi inima.

Mărcelŭ mai veni şi la altă ideiă practică, pare că ar fi fostŭ unŭ june de moda nouă.

— Sĕ iau pe Leliţa, perdŭ zestrea Floricei! De voiŭ luá pe Florica séu adecă zestrea ei, totuşĭ nu perdŭ de totŭ pe Leliţa! Pe la ea îmĭ este calea tot-déuna. Tot-déuna ne putemŭ vedé şi întâlni... Ce are Florica sĕ scie tóte căile mele!...

Băiatulŭ naibii sciá sĕ-şĭ facă socotéla!

Aşa iubirea zestrei începŭ a cumpĕni mai multŭ de câtŭ iubirea Leliţei.

* * *

Leliţa aflase că Belianŭ şi Zamfira vorŭ sĕ însóre pe Mărcelŭ cu Florica lui Stiubeiŭ.

Belianŭ vĕḑuse că lui Mărcelŭ începuse a-i plăcé ochii oilorŭ Floricăi, de câtŭ frumoşii ochĭ ai Leliţii.

Pe la Sântu-Ilie Belianŭ şi cu Mărcelŭ plécă cătră casă. Ei tragŭ ca tot-déuna peste nópte la Ţintă în Trestienĭ.

Mărcelŭ câtŭ era de tênĕr, dar cum vĕḑurămŭ sciá sĕ-şĭ caute interesele. Elŭ şi acum nu arĕtă nicĭ o schimbare faţă cu Leliţa. Elŭ sciá sĕ rĕmână şi pe viitorŭ totŭ celŭ vechiŭ. Leliţa, ca fetele, mai credĕtóre. Cu tóte acestea a cugetatŭ şi ea seriosŭ la interesulŭ ei, şi nu voiá sĕ lase nimicŭ necercatŭ pentru a-lŭ prinde în cleşte... pe Mărcelŭ, pe care ea-lŭ cugetá bobocelŭ, dar elŭ erá vulpoiŭ întregŭ! Leliţa se duce séra la o babă din vecinĭ, pe care n'o întrecea nicĭ mama smeilorŭ în farmecile de iubire. Leliţa i spune babei, care de altmintrea cam sciá ea cum stă lucrulŭ, şi o rugă s'o înveţe că ce sĕ facă, ca se nu scape pe Mărcelŭ din mână.

»La cântătorĭ, ḑise baba, sĕ fi aicĭ la mine draga mamii!«

Baba sĕ pune şi face o cocă frămăntată cu tóte măestriele băbescĭ, cu unŭ cuvêntŭ o cocă din care décă vei mâncá apucĭ călare pe alunŭ. Cândŭ vine Leliţa după cocă, îi mai strecură şi-i mai îndulcesce şi unŭ urciorŭ cu vinŭ şi i-le dă Leliţii ḑicêndŭ, sĕ le dea de merinde lui Mărcelŭ cândŭ va plecá. Leliţa aşa şi face. Coca era albă ca spuma, mirosea dulce de-ţĭ lăsa gura apă, şi părea că-lŭ rimă la inimă pe Mărcelŭ sĕ guste din ea. Urciorulŭ de vinŭ nu mirosea mai puţinŭ plăcutŭ decâtŭ coca. Er de dulce.... nicĭ nu mai vorbimŭ! Dar Mărcelŭ se temea sĕ guste din ele, căcĭ auḑise multe de măestriele babelorŭ şi ale fetelorŭ. Se uitá la cocă, o întorcea, o mirosea şi erá o punea în traistă. Mirosea urciorulŭ, umbla sĕ-lŭ pună la gură, îşĭ udá degetulŭ, dar cândŭ ilŭ ducea la gură, ilŭ lua fiorile şi er se lăsá. Aşa a dusŭ acasă şi coca şi urciorulŭ cu vinŭ, fără sĕ se atingă de ele, şi le-a pusŭ bine.

A treia ḑi după ce ajungŭ acasă, Belianŭ, Zamfira şi cu Mărcelŭ se ducŭ la vedere, la Stiubeiŭ.

Florica vine încasă cu unŭ buchetŭ de busuiocŭ la nasŭ câtŭ unŭ pamătufŭ, încâtŭ Mărcelŭ din tótă Florica, nu vĕḑŭ decâtŭ fruntea de unŭ degetŭ. Atâta însĕ sĕ vedea că-i fata lui Stiubeiŭ şi a Lepşei, căcĭ erá şi ea scurtă, grósă, nodorósă. Stiubeiŭ spuse ce zestre i dă, doue miĭ de oi şi doue miĭ de galbinĭ. Er Mărcelŭ ḑise în sîne: unde suntŭ miile încapŭ şi urgiile!

Se încredinţară încă în aceea séră. Stiubeiŭ plăti câte-va ḑecĭ de galbinĭ la protopopulŭ de-i dispensă de strigări, şi pe Dumineca următóre fu pusă ḑiua cununiei.

Gura rea a lumii ḑicea: Aşa veḑĭ, Belianŭ celŭ fălosŭ, vrea sĕ se cârpéscă acum érăşĭ cu zestrea dela

în gura mare »se trăiéscă Bartha Miklos, deputatulŭ și redactorulŭ lui Ellenzék.«

Trăsurile în numĕrŭ de 80, tóte împodobite cu stégurĭ unguresci, s'au pusŭ în mișcare spre orașŭ.

Ulița cea mare care merge în orașŭ gemea de mulțimea poporului.

Inainte de pornirea trăsurilorŭ din gară, d. Bartha Miklos s'a zăritŭ într'o trăsură mergĕndŭ spre orașŭ. După acéstă trăsură a urmatŭ alta în care erau trei studențĭ dela Universitate și anume unulŭ cu numele Haupt Frideric.

Coductulŭ a plecatŭ dela gară. In trăsura d'ântăi era d. Hegedüs Sándor cu Bokros Elek, primarulŭ orașului, și cu Dr. Haller, profesorŭ la Universitate.

Indată ce a ajunsŭ trăsura în colțulŭ stradei, studentulŭ Haupt a datŭ semnalulŭ de bătaiă și petrile au începutŭ a cădea ca plóia asupra conductului.

Dr. Haller a fostŭ plesnitŭ în față, c'o piatră, în câtŭ l'a pornitŭ sângele pe gură și pe nasŭ și buza i-a fostŭ spintecată în două.

Bokros Elek, neperzîndu-șĭ presența, se silea din tóte puterile a apĕră pe d. Hegedüs și în acéstă svircolire a primitŭ o lovitură, care i-a crepatŭ capulŭ. Trăsura în care erau aceștĭ demnitarĭ maghiarĭ a fostŭ formalŭ sfărâmată.

Slugĭ, calfe și mahalagii ungurĭ, bombardau cu petrii de câte doue și trei chilograme de marĭ, trăsurile care eșiseră la gară cu domnĭ și dómne pentru întîmpinarea d-lui Hegedüs.

D. Dr. Finali, directorulŭ museuluĭ naționalŭ și profesorŭ la universitate a fostŭ greu rănitŭ. D-lui Dr. Farkas, profesorŭ la universitate i-aŭ sdrobitŭ tâmplele și i-aŭ scosŭ unŭ ochiŭ.

D-lui Biansini i-aŭ ruptŭ unŭ piciorŭ. Studențiĭ universitarĭ, Almai, Tamási, Gaizago, Deák și alțiĭ au fostŭ greu rănițĭ.

D-lui Berenyi, directorulŭ căilorŭ ferate, i-aŭ sdrobitŭ nasulŭ, în câtŭ din multulŭ sânge ce i-aŭ cursŭ se află în spitalŭ pe patulŭ de mórte.

Ne oprimŭ aci și nu mai înșirămŭ numele nenumĕratelorŭ persóne de înaltă considerațiune, care au fostŭ mai multŭ séu maĭ puținŭ rănite. Intre aceste persóne amintimŭ numai pe redactorulŭ șefŭ alŭ diarului »Kolosvári Közl.,« care a fostŭ greu rănitŭ la capŭ, la unŭ piciorŭ și la o mână. Asemenea au mai suferitŭ și alțĭ diariștĭ.

Trăsurile au fostŭ sdrobite, caiĭ rĕsturnațĭ, și mai multe dómne au fostŭ rănite și au leșinatŭ de spaimă.

»Nicĭ odată, dice „Kolosvári Közlöny," nicĭ chiarŭ în revoluțiunea dela 1848, Clușiulŭ n'a fostŭ teatrulŭ unei drame atâtŭ de sângerósе și atâtŭ de înfiorătóre.«

»A trebuitŭ ca doui veneticĭ, Ugron și Bartha, urméză citatulŭ diarŭ, să se stabiléscă în mijloculŭ nostru ca se turbure într'una liniștea pacinicilorŭ cetățenĭ. Aceștĭ veneticĭ au sĕmĕnatŭ cértă între părințĭ și fiĭ, între frațĭ și surorĭ, au calumniatŭ și au datŭ prin noroiu pe ceĭ mai ee frunte ómenĭ, au înscenatŭ procese scandalóse și duelurĭ și acum nu mai suntemŭ sigurĭ de viața nóstră. Ordinea socială este turburată. Viéța și averea nóstră e în jocŭ și pe strade în ochii tuturora suntemŭ sdrobițĭ cu pietrii.«

De când sunt pe lume, ne scrie corespondintele nostru, n'amŭ vĕdutŭ o scenă atâtŭ de înfiorătóre și sângerósă ca aceea, la care amŭ asistatŭ în persónă în diua de 1 Iunie în Clușiŭ. Nu vedeĭ decât capete și nasurĭ sparte și sângerósе, picióre și mânĭ rupte, trăsurĭ sdrobitŭ și ómenĭ alergândŭ și fugindŭ ca în cea mai mare rĕsmiriță. Dómne și domnișóre din societatea înaltă vedeme cum fugéu spre viile orașului, ca să se ascundă. Și ce e mai multŭ, la tóte aceste păruelĭ, și încăerărĭ sângerósе n'am vĕdutŭ de față decâtŭ numai pe doi polițai.

Decă acum s'a întâmplatŭ asemenea incăerărĭ sângerósе, apoi ce are sĕ fie la alegerĭ? Dómne feresce-ne de încăerărĭ constituționale-electorale unguresci!

Mai nou. Diarulŭ „Ellenzék" dela Clușiu în Nru sĕu de astădĭ dice că prefectulŭ poliției vĕdĕndŭ puternica rĕsmeriță a alergatŭ în persónă la căsarmă și a cerutŭ putere armată. In acestŭ timpŭ vr'o doue trei mii de totŭ felulŭ de neastĕmpĕrațĭ s'au grămăditŭ înaintea poliției și la vestea, că au se vină soldațĭ au plecatŭ înaintea loŭ.

Sĕ dice, urméză „Ellenzék," că o companiă de soldațĭ tocmai venia dela casarmă spre orașŭ, dar oficerulŭ de jurnă întâlnindu-i, i-au înapoiatŭ. Mulțimea érășĭ s'a adunatŭ înaintea prefecturei poliției, unde a statŭ până séra, cândŭ venindŭ gendarmii i-au făcutŭ sĕ se înprăștiă.

Candidații guvernamentalĭ și-au ținutŭ profesiunea de credință sub scutulŭ baionetelorŭ. Comitele supremŭ a suspendatŭ din funcțiune pe prefectulŭ poliției.

Cronica Comercială.

Din nnmĕrulŭ mai recentŭ alŭ „Economiei rurale" din Bucuresci estragemŭ dintr'unŭ articolŭ subscrisŭ de *A de la Muru* următórele părțĭ fórte însemnate.

Sistemulŭ protecționistŭ și liberulŭ schimbŭ.

Cu ocasiunea reînoirei tractatelorŭ de comerciŭ în cei din urmŭ anĭ s'a înfățișatŭ ocasiunea cea mai favorabilă puterilorŭ Europei, ca sĕ rostéscă între libertatea comerciuluĭ și sistemulŭ protectorŭ. Dela 1860, când la încheiărea tractatelorŭ de comerciŭ între Anglia și Franția se stabilise unŭ curentŭ în favórea libertății comerciale, se pare că faptele petrecute de atuncĭ și până astă-dĭ n'aŭ fostŭ în deajunsŭ de convingĕtóre, căcĭ de astă-dată curentulŭ este fórte pronunțatŭ spre sistemulŭ protectorŭ. In fruntea puterilorŭ Europene partisane ale protecționismuluĭ vedemŭ pe Germania, Austria și Italia; numai vorbimŭ despre Rusia, căcĭ în acéstă țéră protecțiunea industrieĭ naționale este o doctrină de statŭ. Cu privire la Germania cancelarulŭ principe Bismark a declaratŭ încă din 1879 că nu înțelege ca țara sa sĕ devie victima teoriilorŭ și curselorŭ libertății comerciale. In Austria, guvernulŭ este pe față protecționistŭ și nu se sfiesce a o spune. Politica sa comercială consistă în a asigura prin tarife protectóre prosperitatea industriilorŭ locale, și a lăsa să între cu tarife mai scădute productele de care Austria are nevoie, fără însĕ a se uita interesele veniturilorŭ vamale. Chiar productele streine de care populațiunea imperiuluĭ Austriacŭ simte o mai mare trebuință, plătescŭ dărĭ îndestulŭ de urcate. Cu modulŭ acesta esportulŭ este superiorŭ importului cu suma de 240 milióne leĭ. Ceĭ carĭ rîdŭ de balanța comercială nu ținŭ sémă de aceste escedente; se vede însă că ómenii dela guvernŭ suntŭ mai puținŭ fanaticĭ de doctrinile înaintate și își frécă mânile de bucurie cândŭ vĕd că în țéra lorŭ au intratŭ 240 milióne mai multŭ de câtŭ a eșitŭ,

Ceea-ce dă mai multă însemnătate comerciuluĭ interiorŭ alŭ Austrieĭ sunt tóte obiecte de alimentațiune; cu alte cuvinte, cu tótă starea relativă înfloritóre a mai multoru industrii, totușĭ productele alimentare au superioritate în mișcarea comercială.

Țéra care cumpĕră mai multŭ din Austro-Ungaria este Francia. In anulŭ 1882 Austria a vêndutŭ Franciei mai multŭ de 126 milióne lei. Și pe anŭ ce trece exportulŭ Austriei pentru Francia sporesce. Indată ce se va deschide drumulŭ de ferŭ dela Arlberg, se va importă în Francia sumă de carne próspĕtă.

Aceea ce face ca comerciulŭ de obiecte alimentare alŭ Austro-Ungarieĭ cu Fraucia sĕ créscă simțitorŭ, după părerea unuĭ corespondentŭ alŭ diarului francesŭ »l'Economiste« este și oprirea întrăreĭ vitelorŭ din Rusia și România, din causa așa numitei pesta bovină. Nu scim ce va fi, faptulŭ însă este că pe motivulŭ de bólă vitele nóstre sunt mai în permanență oprite de a trece granița, acésta vine la socotélă agricultorilorŭ Austro-Ungarĭ, pe noi însĕ ne strimtoréză, ne face sĕ înțelegemŭ odatŭ mai multŭ că cu tractatele de comerciŭ ca cele ce amŭ încheiatŭ avemŭ sĕ rĕmânemŭ fără nicĭ o industriă și sĕ lovimŭ chiarŭ în interesele agriculturei.

Fața cu politica comercială a vecinilorŭ noștri care urmăresce încuragiarea și înflorirea industriei naționale și agricultura; față cu sistemulŭ mai multŭ de câtŭ protectorŭ alŭ vămilorŭ, reese deja sine că noĭ carĭ în curêndŭ avemŭ sĕ fimŭ chemațĭ a denunța Convențiunea comercială, suntem datorĭ a imita, în marginea nevoilorŭ nóstre, pe vecinii noștri; **trebue să mĕsurămŭ cum ni se mĕsóră, căcĭ așa cere dreptatea și omenia.**

(Va urma).

Diverse.

Principele Bismark și frații Wolowski. — Amŭ comunicatŭ cetitorilorŭ noștri, că principele Bismarck cuocasiunea arestăriĭ renumituluĭ scriitorŭ și patriotŭ polonŭ Kraszewski, adresase ministrulni de resboiŭ alŭ Germaniei o scrisóre, care s'a cetitŭ în timpulŭ procesuluĭ înaintea tribunaluluĭ din Lipsca și în care între alte dicea: »In anulŭ 1877 Gambetta a însărcinatŭ pe unŭ anume Wolowski, ca sĕ instaleze unŭ biurou de informațiunĭ pentru a'i da sciințe postive despre armata Germană, Italiană și Rusă. Centrulŭ acestui biurou erà Dresda și conducătorulŭ lui erà Kraszewski. Afară de acésta, Gambetta a mai însărcinatŭ încă pe unŭ frate alŭ lui Wolowski, sĕ se stabiléscă în Viena și sĕ fie acolo unŭ agentŭ alŭ sĕu.« Acéstă scrisóre a pusŭ în posițiune pe d. B. Wolowski, ca sĕ scrie din Lissabona în numele sĕu și alŭ frate-sĕu Andrei Ladislau Wolowski următórea desmințire:

»Eu, dice B. Wolowski, n'am cunoscutŭ pe Gambetta și m'am dusŭ pe socotéla mea la Viena, unde am condusŭ diarulŭ »Le Messagier de Vienne« care a esistatŭ maĭ mulțĭ anĭ.« Principele Bismark îlŭ persecută, fiindcă în timpulŭ rĕsboiuluĭ franco-teotonŭ a voitŭ sĕ înființeze o legiune franceză-poloneză. Asemenea principele Bismark e agitatŭ în contra frate-sĕu A.L. Wolowski, fiindcă acesta, în anulŭ 1870, în armată franceză de ostŭ a raportatŭ succese în contra Germanilorŭ și astfelŭ a dobînditŭ gradulŭ unui șefŭ de escadronŭ. La acestea urméză B. Wolowski, mai vine și împrejurarea, ca „Messager de Vienne« combătea politica principeluĭ Bismark. In fine declară B. Wolowski, că e în posițiune de a putea constată, că în anulŭ 1882, în biuroulŭ redacțiuneĭ sale guvernulŭ germanŭ i-a oferitŭ câte o sută de miĭ florenĭ pe timpŭ de treĭ anĭ, ca subvențiune, decă diarulŭ sĕu 'șĭ va schimba atitudinea în privința politiceĭ germane. Elŭ a respinsŭ acéstă ofertă și s'a mulțămitŭ a'șĭ păstra convingerile sale trăindŭ cu mijlóce destulŭ de modeste. Andrei Ladislau Wolowski asemene publică în diarulŭ »Telegraphe« din Paris, o scrisóre în care declară că elŭ de la rĕsboiulŭ din 1870 încóce a devenitŭ unŭ simplu diaristŭ și e pe deplinŭ informatŭ și convinsŭ că marele scriitorŭ Kraszewski e cu desĕvêrșire nevinovatŭ.

Editorŭ: **Iacobŭ Mureșianu.**
Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Stiubeiŭ. N'a mai rĕmasŭ de elŭ numai fala, acum a dat'o și acésta pe buturuga de Florica.

O! sĕrmanulŭ Marcelŭ, dicea mamele cu fete, care trăgeau de multŭ cu ochiŭ după elŭ, cu cine și-a mai legatŭ capulŭ! Sĕ vedĭ, că n'o sĕ traiéscă doue dile cu ea. Elŭ nu i-a vĕdutŭ încă ritulŭ celŭ de purcelŭ, căcĭ și l'a acoperitŭ cu busuioculŭ, dar cândŭ îlŭ va vedé fuge optŭ cu a brânzei. Ce urgiă, ce urgiă de fată! O! sĕrmanulŭ Marcelŭ!

Cele câte-va dile dintre încredințare și cununiă, mereu întrau și eșiau babele, unele dela Zamfira, altele dela Lĕpsa. Cătră Zamfira diceŭ, că Florica nu numai că-i o urgiă, dar este și bolnavă, ba că are nevoiă și Lĕpsa a duș mereu în ascunsŭ pela popĭ și pela fărmecătore s'o scape, ba că-i unŭ piciorŭ mai scurtŭ, ba că-i tóntă și nu scie sĕ numere nicĭ doi, că uite este fata cutare așa și așa de fumósă, și-i dă mai totŭ atâta zestre s. a. Ér cătră Lĕpsa diceŭ: cum de vĕ dațĭ fata și averea după Marcelŭ! Elŭ este unŭ calicŭ, nu mai are acum nimicŭ. E unŭ strengărelŭ de-lŭ arată cojancele cu degetulŭ. Elŭ are pe alta în Trestienĭ. N'o sĕ traiéscă cu Florica. Numai sĕ-i apuce averea, apoi o sĕ-i dee cu piciorulŭ!

Acestea și alte câte în lume și în sóre vorbeŭ babele.

In Săcele femeile se pricepŭ de minune la asemenea măestrii. Și cândŭ este a se mărita vre-o fată séu a se însură vr'uuŭ june mai de frunte, soliile, scornirile, intrigile, curgŭ fuiorŭ.

Lucrulu femeilorŭ e torsulŭ și țĕsutulŭ. Economia de câmpŭ, vite séu alte lucrurĭ acasă nu au. Pentru aceea au mai multŭ timpŭ de a scorni vorbe și a face intrigĭ, căcĭ cu ce și-arŭ omorî sĕrmanele timpulŭ, când ele petrecŭ cea mai mare parte din viĕță numai singure ca nisce călugărițe. Spiritulŭ trebue sĕ se ocupe cu ceva. Acestŭ ceva sunt mai cu sémă combinațiunile de căsătorii, vorbele și intrigile ce se învĕrtescŭ pe lângă acestŭ punctŭ.

Vine Dumineca nunteĭ luĭ Mărcelŭ. Pe atuncĭ mirii mergeau călare la nuntă. Astădĭ nu se mai ține acéstă datină. Mărcelŭ se duce de diminéță se-șĭ védă de calulŭ cu care avea sĕ mérgă la nuntă. »Decă v'am mâncatŭ eu coca și v'am beutŭ eu vinulŭ, ce mi le-a datŭ Lelița, celŭ puținŭ se ospĕtszŭ cu ele calulŭ în dioa nuntiĭ mele.« Așa-șĭ dise în sine Mărcelŭ. Luá apoi ovesŭ și'lŭ muia în vinulŭ din urciorŭ și-'lŭ dete calului, ér' când se apropiă timpulŭ sĕ mérgă la miresă, rupe coca bucată de bucată și o dă cu mâna lui la calulŭ de nuntă. Pune apoi înșelămintele pe elŭ, încalecă și se duce de ia pe nașulŭ și sĕ mérgă apoi se ia miresa

Florica ședea în mijloculŭ casei, ér muerile de o parte și de alta steteau fără graiŭ, părea că privegheaza unŭ mortŭ, nu o miresă. Așa e datina sĕ stea tóte cu gura belciugă, fără sĕ dică unŭ cuvêntŭ. In acestŭ timpŭ însĕ se esamineză tótă înpunsătura de acŭ de pe miresă; se esamineză unele pe altele sĕ-șĭ védă hainele câtŭ sunt de bune. câtŭ e de grea mătasea, pimurile de pe scurteicĭ suntŭ adevĕrate séu false, de cățĭ anĭ vorŭ fi făcute, câtŭ suntŭ de purtate ș. a. ca sĕ aibă apoi ce vorbi cândŭ sĕ ducŭ de la nuntă.

Mirele cu nașulŭ și cu nașa ajunseră la casa miresei. Nașa intră în casă, ia miresa de mână, o scóte in curte și începŭ hora. Jócă puținŭ și plécă la biserică.

Mărcelŭ încălecândŭ, calulŭ începe a sforăĭ și a sări ca unŭ bălaurŭ. Mărcelu trebuia sĕ-șĭ pună tóte puterile ca sĕ se țină pe elŭ. De vre-o doué orĭ p'aci p'aci sĕ-lŭ asvêrle. Cândŭ fu în pórta bisericeĭ îlŭ și aruncă pe Mărcelŭ câtŭ colo, în mijloculŭ uneĭ bălțĭ, calcă ca turbatŭ peste nuntașĭ și o ia spre Satulungŭ în sussŭ. Mărcelŭ se sculă cu o mână scrintită din baltă, dar acum sĕmăna mai multŭ a purcelŭ de câtŭ a mire! Trebuĭ sĕ sĕ se ducă acasă sĕ-șĭ ia alte vestminte, ér nuntașiĭ și miresa așteptarĭ în biserică până se întórse Mărcelŭ. Acum sĕ fi auditŭ ce vorbea gurele rele. Acum le curgé gârlă vorbele cobitóre!

Dar sĕ-i lăsămŭ sĕ se muncéscă?

Ce s'a întâmplatŭ cu calulŭ căcĭ nimenea nu i-a mai datŭ pe urmă! A treia di după nuntă, unŭ servitorŭ intră cu calulŭ înșelatŭ, cum perise la Belianŭ în curte.

— Țintă, din Trestienĭ dise servitorulŭ cătră Belianŭ, îțĭ trimite calulŭ, cu care s'a pomenitŭ Dumiuecă séra în curte. L'a cunoscutŭ și elŭ îlŭ aducĭ întregŭ și înșelatŭ cum a venitŭ! Calulŭ adecă mâncândŭ ovĕsŭ muiatŭ în vinulŭ celŭ dulce și coca fărmecate, a trebuitŭ sĕ se ducă elŭ la Lelița. Așa l'a arsŭ la inimă. Lelița cândŭ l'a vĕdutŭ a disŭ: nu pe tine te așteptamŭ că, am așteptatŭ pe Mărcelŭ! Veni-iar numele!

Mărcelŭ și cu Florica n'au avutŭ în tótă căsatoria lorŭ nicĭ unŭ copilŭ, și așa cu ei s'a stinsŭ familiele Belinescilorŭ și a Stiubeescilorŭ!

Povestea calului fărmecatŭ traiesce însĕ până adĭ în Satulungŭ.

Cursulŭ la bursa de Viena

din 3 Iunie st. n. 1884.

Rentă de aurŭ ungară 6%	122.75	Bonurĭ croato-slavone . .	100.—
Rentă de aurŭ 4% . . .	91.60	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.25
Rentă de hârtiă 5% . .	88.60	Imprumutulŭ cu premiu ung.	115.—
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	142.50	Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului .	114.90
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune) . . .	96.50	Renta de hârtiă austriacă	80.90
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	119.—	Renta de arg. austr. . .	81.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	102.60	Renta de aurŭ austr. . .	102.10
Bonurĭ rurale ungare . .	101.75	Losurile din 1860 . . .	135.30
Bonurĭ cu cl. de sortare	101.50	Acţiunile băncei austro-ungare	859.—
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	101.—	Act. băncei de creditŭ ung.	307.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	101.—	Act. băncei de creditŭ austr.	305.50
Bonurĭ rurale transilvane	101.50	Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.77
		Napoleon-d'orĭ	$9.71^{1}/_{2}$
		Mărcĭ 100 împ. germ. . .	59.80
		Londra 10 Livres sterlinge	122.30

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 22 Maiŭ st. v. 1884.

Renta română (5%). . . .	Cump.	$94^{7}/_{8}$	vênd.	$95^{1}/_{8}$
Renta rom. amort. (5%) . .	»	$95^{1}/_{4}$	»	95
» convert. (6%) . .	»	$98^{1}/_{8}$	»	$100^{3}/_{4}$
Împr. oraş. Buc. (20 l.) . .	»	32	»	34
Credit fonc. rural (7%) . .	»	$102^{1}/_{4}$	»	$105^{1}/_{4}$
» „ „ (5%) . .	„	$92^{1}/_{2}$	„	$93^{3}/_{4}$
» » urban (7%) . .	»	$103^{1}/_{2}$	»	104
» » » (6%) . .	»	$99^{1}/_{3}$	»	100
» » » (5%) . .	»	$90.^{5}/_{8}$	»	$90^{1}/_{2}$
Banca naţională a României	»	1379.	»	——
Ac. de asig. Dacia-Rom. . .	»	$379.^{1}/_{2}$	»	—
« » » Naţională . .	»	237.	»	—
Aurŭ	»	$3.40^{1}/_{2}$	»	3.40
Bancnote austriace contra aurŭ	»	2.07.	»	2.09

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 4 Iunie st. n. 1884.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.32	Vênd.	9.33
Argint românesc	»	9.24	»	9.28
Napoleon-d'orĭ	»	9.67	»	9.69
Lire turcescĭ	»	10.90	»	10.98
Imperialĭ	»	9.90	»	9.96
Galbenĭ	»	5.62	»	5.66
Scrisurile fonc. »Albina« . . .	»	100.50	»	101.50
Discontulŭ » . . .		7—10 % pe anŭ.		

Numere complete din „Gazetă„ dela 1 Ianuariu a. c. se mai află.

„GAZETA TRANSILVANIEI“

ḌIARŬ CUOTIDIANŬ.

Abonamente

se potŭ face la **1** şi **15** a fie-cărei lunĭ.

Pentru Austro-Ungaria pe anŭ . . .	12 fl. v. a.
„ „ „ 1/2 „ . . .	6 „ „
„ „ „ 1/4 „ . . .	3 „ „
Se acórdă abonamente şi lunare cu . .	1 „ „
Pentru România şi străinătate pe anŭ .	36 francĭ
„ „ „ „ 1/2 „ .	18 „
„ „ „ „ 1/4 „ .	9 „

Celŭ mai uşorŭ mijlocŭ de abonare este prin mandatŭ postalŭ. Abonamentele se plătescŭ înainte.

Rugămŭ pe domnii abonaţĭ sĕ binevoiéscă a ne da lămuritŭ adresa, ca trimiterea ḍiarului sĕ nu sufere nicĭ cea mai mică întârḍiere.

Tarifa anunciurilorŭ şi inserţiunilorŭ.

Anunciurĭ în pag. a IV linia de 30 litere garmond fl.—cr. 6

Pentru inserţiunĭ şi reclame pag. a III linia à . „ —„ 10

Pentru repeţirĭ se acórdă următórele rabate:

Pentru repeţirĭ de 3— 4 orĭ	10%
„ „ „ 5— 8 „	15%
„ „ „ 9—11 „	20%
„ „ „ 12—15 „	30%
„ „ „ 16—20 „	40%
Dela 20 de repeţirĭ în susŭ	50%

Pentru anunciurĭ ce se publică pe mai multe lunĭ se facŭ învoirĭ şi reducerĭ şi peste cele însemnate mai susŭ.

Braşovŭ 1|13 Maiŭ 1884.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Tipografia Alexi Braşovŭ.